

Sentencja

- 1) Artykuł 3 ust. 1 dyrektywy 2002/14/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 marca 2002 r. ustanawiającej ogólne ramowe warunki informowania i przeprowadzania konsultacji z pracownikami we Wspólnocie Europejskiej, należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie uregulowaniom krajowym, które wyłączają — choćby przejściowo — określoną kategorię pracowników z ustalania liczby pracowników zatrudnionych w rozumieniu tego przepisu.
- 2) Artykuł 1 ust. 1 lit a) dyrektywy Rady 98/59/WE z dnia 20 lipca 1998 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do zwolnień grupowych, należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie uregulowaniom krajowym wyłączającym choćby przejściowo określoną kategorię pracowników z ustalania liczby pracowników zatrudnionych w rozumieniu tego przepisu.

(¹) Dz.U. C 330 z 24.12.2005 r.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 25 stycznia 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Zjednoczonemu Królestwu Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej

(Sprawa C-405/05) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 91/271/WE — Zanieczyszczenia i uciążliwość — Oczyszczanie ścieków komunalnych — Brak podjęcia działań w celu zapewnienia odpowiedniego oczyszczania ścieków komunalnych pochodzących z wielu aglomeracji)

(2007/C 56/16)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: S. Pardo Quintillán, X. Lewis i H. van Vliet, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (przedstawiciel: C. White, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 4 ust. 1 i 3 dyrektywy Rady 91/271/EWG z dnia 21 maja 1991 r. dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych (Dz.U. L 135, str. 40) — Brak zapewnienia odpowiedniego oczyszczania ścieków komunalnych pochodzących z wielu aglomeracji

Sentencja

- 1) Nie podejmując działań w celu zapewnienia, by z dniem 31 grudnia 2000 r. ścieki komunalne pochodzące z aglomeracji Bangor,

Brighton, Broadstairs, Carrickfergus, Coleraine, Donaghadee, Larne, Lerwick, Londonderry, Margate, Newtownabbey, Omagh i Portrush były poddawane odpowiedniemu oczyszczaniu, Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy art. 4 ust. 1 i 3 dyrektywy Rady 91/271/EWG z dnia 21 maja 1991 r. dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych.

- 2) Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej zostaje obciążone kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 48 z 25.2.2006.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 18 stycznia 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank van koophandel Brussel — Belgia) — City Motors Groep NV przeciwko Citroën Belux NV

(Sprawa C-421/05) (¹)

(Konkurencja — Porozumienie w sprawie dystrybucji pojazdów silnikowych — Zwolnienie grupowe — Rozporządzenie (WE) nr 1400/2002 — Artykuł 3 ust. 4 i 6 — Rozwiązanie przez dostawcę — Prawo zwrócenia się do eksperta lub arbitra oraz wystąpienia do sądu krajowego — Wyrażna klauzula rozwiązania — Zgodność ze zwolnieniem grupowym — Ważność przyczyn rozwiązania — Skuteczna kontrola)

(2007/C 56/17)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Rechtbank van koophandel Brussel

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: City Motors Groep NV

Strona pozwana: Citroën Belux NV

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Rechtbank van koophandel Brussel — Wykładnia art. 3 ust. 6 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1400/2002 z dnia 31 lipca 2002 r. w sprawie stosowania art. 81 ust. 3 traktatu do kategorii porozumień wertykalnych i praktyk uzgodnionych w sektorze motoryzacyjnym (Dz.U. L 203, str. 30) — Zakaz zawierania wyraźnej klauzuli rozwiązania w umowie koncesyjnej dotyczącej pojazdów silnikowych, która może być objęta zwolnieniem

Sentencja

Artykuł 3 ust. 6 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1400/2002 z dnia 31 lipca 2002 r. w sprawie stosowania art. 81 ust. 3 traktatu do kategorii porozumień wertykalnych i praktyk uzgodnionych w sektorze motoryzacyjnym należy interpretować w ten sposób, że sam fakt, iż porozumienie objęte zakresem stosowania tego rozporządzenia przewiduje wyraźną klauzulę rozwiązania, taką jak klauzula będąca przedmiotem postępowania przed sądem krajowym, na podstawie której tego rodzaju porozumienie może zostać rozwiązane przez dostawcę na mocy prawa i bez wypowiedzenia w przypadku niewywiązania się przez dystrybutora z jednego z obowiązków umownych zawartych we wspomnianej klauzuli, nie powoduje braku zastosowania zwolnienia grupowego przewidzianego w art. 2 ust. 1 rozporządzenia do tego porozumienia.

(¹) Dz.U. C 36 z 11.2.2006.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 18 stycznia 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Szwecji

(Sprawa C-104/06) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Ustawodawstwo podatkowe — Zawieszenie poboru podatku od zysków kapitałowych ze sprzedaży nieruchomości mieszkalnej — Artykuły 18 WE, 39 WE i 43 WE — Artykuły 28 i 31 porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym)

(2007/C 56/18)

Język postępowania: szwedzki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: L. Ström van Lier i R. Lyal, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Szwecji (przedstawiciel: A. Kruse, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 18 WE, 39 WE, 43 WE i 56 ust. 1 WE oraz art. 28, 31 i 40 porozumienia o EOG — Ustawodawstwo krajowe uzależniające zawieszenie poboru podatku od zysków kapitałowych ze sprzedaży nieruchomości przeznaczonych na cele mieszkalne podatnika w przypadku nabycia nowej nieruchomości przeznaczonych na te same cele, od warunku, by obie nieruchomości położone były na terytorium Szwecji

Sentencja

1) Ustanawiając i utrzymując w mocy przepisy podatkowe, takie jak przepisy rozdziału 47 inkomstskattelagen (1999:1229) [ustawy o podatku dochodowym (1999:1229)], które uzależniają możliwość skorzystania z zawieszenia poboru podatku od zysków kapitałowych,

które pochodzą ze zbycia prywatnej nieruchomości mieszkalnej lub spółdzielczego prawa do mieszkania, od warunku, by nowo nabyta nieruchomość znajdowała się również na terytorium Szwecji, Królestwo Szwecji uchybiło zobowiązaniom, które na nią ciążą na mocy art. 18 WE, 39 WE, 43 WE jak również art. 28 i 31 porozumienia o EOG.

2) Królestwo Szwecji zostaje obciążone kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 96 z 22.4.2006.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 18 stycznia 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Czeskiej

(Sprawa C-204/06) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 78/686/EWG — Wzajemne uznawanie dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji — Środki mające na celu ułatwienie skutecznego wykonywania prawa przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług — Brak transpozycji w wyznaczonym terminie)

(2007/C 56/19)

Język postępowania: czeski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: K. Walkerová i H. Støvlbæk, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Czeska (Przedstawiciel: T. Boček, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Brak transpozycji w wyznaczonym terminie dyrektywy Rady 78/686/EWG z dnia 25 lipca 1978 r. dotyczącej wzajemnego uznawania dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji osób wykonujących zawód lekarza dentystry, łącznie ze środkami mającymi na celu ułatwienie skutecznego wykonywania prawa przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług (Dz.U. L 233, str. 1)

Sentencja

1) Nie przyjmując wszystkich przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do zastosowania się do dyrektywy Rady 78/686/EWG z dnia 25 lipca 1978 r. dotyczącej wzajemnego uznawania dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji osób wykonujących zawód lekarza dentystry, łącznie ze środkami mającymi na celu ułatwienie skutecznego wykonywania prawa przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług Republika Czeska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążą na mocy art. 24 tej dyrektywy.